

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.19.0294.N

BNP PARIBAS FORTIS nv, met zetel te 1000 Brussel, Warandeborg 3, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0403.199.702,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

EXPONANT bvba, met zetel te 2000 Antwerpen, Kipdorpevest 14, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0431.797.280,

verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 23 mei 2019.

Eerste advocaat-generaal Ria Mortier heeft op 12 december 2019 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Eric Dirix heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Krachtens artikel I.22, 14°, Wetboek Economisch Recht gelden als buitengewone schuldvorderingen in de opschorting onder meer de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn op het ogenblik van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, door een zakelijke zekerheid. Met het oog op de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan is deze schuldvordering slechts buitengewoon ten belope van het bedrag waarvoor, op de dag van de opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie, een inschrijving of registratie is genomen, of wanneer geen inschrijving of registratie is genomen, ten belope van de realisatiewaarde in *going concern* van het goed of indien het onderpand betrekking heeft op specifieke verpande schuldvorderingen, de boekhoudkundige waarde.
2. Krachtens de artikelen 15 en 60 Pandwet is een registratie in het pandregister uitgesloten voor een verpanding van schuldvorderingen en is het pandrecht op een schuldvordering tegenwerpelijk aan derden door middel van het bezit van de schuldvordering dat verkregen wordt door het sluiten van de pandovereenkomst.
3. Uit deze bepalingen volgt dat voor de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan, een schuldvordering die gewaarborgd is door een pandrecht op schuldvorderingen dient beschouwd te worden als een buitengewone schuldvordering in de opschorting ten belope van de realisatiewaarde in *going concern* van de

verpande schuldvorderingen of indien het onderpand betrekking heeft op een specifieke verpande schuldvordering, ten belope van de boekhoudkundige waarde ervan. Indien aldus de schuldvordering gewaarborgd wordt door een pand op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen van de schuldenaar, dan geldt deze schuldvordering als een buitengewone schuldvordering in de opschorting ten belope van de realisatiewaarde in *going concern* van deze schuldvorderingen.

4. De appelrechters die vaststellen dat de eiseres beschikt over een pand “*op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen*” van de verweerster en die oordelen dat aangezien dit pand niet is ingeschreven of geregistreerd, de eiseres slechts aanspraak kan maken op het statuut van buitengewoon schuldeiser in de mate zij beschikt over een pand op een specifieke schuldvordering en zij dientengevolge “*slechts te beschouwen is als gewone schuldeiser in de opschorting*”, verantwoordden hun beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de betwisting daaromtrent over aan de feitenrechter.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Gent.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, de sectievoorzitters Alain Smetryns en Koen Mestdagh, en de raadsheren Bart Wylleman en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 16 januari 2020 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van eerste advocaat-generaal Ria Mortier, met bijstand van griffier Vanity Vanden Hende.

V. Vanden Hende

K. Moens

B. Wylleman

K. Mestdagh

A. Smetryns

E. Dirix

VOORZIENING IN CASSATIE

5 VOOR: de **NV BNP PARIBAS FORTIS**, met maatschappelijke zetel te
1000 Brussel, Warandeberg 3, met ondernemingsnummer
0403.199.702;

eiseres tot cassatie,

10

bijgestaan en vertegenwoordigd door ondergetekende advocaat bij
het Hof van Cassatie Johan Verbist, kantoor houdend te 2000
ANTWERPEN 1, Amerikalei 187/302, alwaar keuze van woonst
wordt gedaan.

15

TEGEN: de **BVBA EXPONANT**, met maatschappelijke zetel te 2000 Ant-
werpen, Kipdorptest 14, met ondernemingsnummer 0431.797.280;

20

verweerster in cassatie,

25

*

* *

30 Aan Mevrouw de Eerste Voorzitter en de Heer Voorzitter van het Hof van
Cassatie,

Aan de Dames en Heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Heren en Dames,

35

Eiseres heeft de eer een arrest aan uw beoordeling voor te leggen dat op tegenspraak tussen de partijen op 23 mei 2019 werd gewezen door de B5 kamer van het hof van beroep te Antwerpen (2018/AR/1970).

40

NIET VERBETERDE KOPIE

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

45 Bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 17 mei 2018 werd op verzoek van verweerster de procedure van gerechtelijke organisatie geopend.

50 Eiseres heeft een kredietopening toegestaan aan verweerster. Krachtens de Algemene Voorwaarden voor kredietopeningen aan ondernemingen, beschikt eiseres over een algemeen pand op alle huidige en toekomstige schuldvorderingen van verweerster, tot waarborg van de terugbetaling van alle verschuldigde sommen.

55 Eiseres is van oordeel dat zij, gelet op dit pand, beschikt over een buitengewone schuldvordering in de opschorting ten bedrage van 80.829,61 euro. Op 7 juni 2018 heeft zij verweerster hierover bericht.

Op 21 juni 2018 heeft verweerster de opname als buitengewoon schuldeiser betwist. Tevens werd het bedrag van de afrekening betwist.

60 Bij verzoekschrift van 31 juli 2018 heeft eiseres een vordering aanhangig gemaakt voor de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen, strekkende tot opname als buitengewoon schuldeiser in de opschorting voor een bedrag van 80.829,61 euro.

65 Bij vonnis van 5 oktober 2018 werd geoordeeld dat eiseres dient te worden opgenomen als gewone schuldeiser in de opschorting voor een bedrag van 80.829,61 euro. De kosten werden omgeslagen.

70 Op 23 oktober 2018 heeft eiseres hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis bij het hof van beroep te Antwerpen.

In het onderzochte arrest wordt het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Eiseres wordt tot de kosten van het hoger beroep veroordeeld.

75 Tegen dit arrest wenst eiseres op te komen met het volgende middel tot cassatie.

NIET VERBETERDE KOPIE

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE**Geschonden wetsbepalingen**

- 85
- De artikelen I.22, 14° en I.22, 15° van het Wetboek van Economisch Recht (hierna: WER);
 - De artikelen 1, 8, 15, tweede lid, 60, 61, eerste lid, 63 en 65 van Boek III - Titel XVII ‘Zakelijke zekerheden op roerende goederen’ van het Burgerlijk Wetboek.
- 90

Aangevochten beslissing

95 De appelrechters oordelen dat eiseres slechts als gewone schuldeiser is te beschouwen in de uitwerking en stemming over het reorganisatieplan, en zij verklaren het hoger beroep van eiseres ongegrond, op grond van volgende motieven:

“1.

100 *Het staat niet ter betwisting dat het geschil dient opgelost met toepassing van de bepalingen het WER.*

105 *Volgens art. 1.22, 14° WER zijn buitengewone schuldvorderingen in de opschorting de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn op het ogenblik van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door een zakelijke zekerheid en dit slechts ten belope van het bedrag waarvoor op de dag van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie een inschrijving of registratie is genomen of, wanneer geen inschrijving of registratie is genomen, ten belope van de realisatiewaarde in going concern van het goed of, indien het onderpand betrekking heeft op specifiek verpande schuldvorderingen, de boekhoudkundige waarde.*

110

115 *Die wetsbepaling voegt daaraan toe dat de omschreven beperking slechts van toepassing is met het oog op de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan.*

2.

[Eiseres] heeft kredieten verstrekt aan [verweerster].

120 *Die kredieten zijn gewaarborgd door een pand op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen van [verweerster].*

125 *Anders dan [eiseres] meent volgt uit de voormelde omschrijving van welke schuldvorderingen als buitengewone schuldvordering in de opschorting, althans voor de uitwerking en de stemming over het reorganisatieplan, moet worden verstaan dat het niet voor de schuldeiser volstaat om over een zakelijke zekerheid te beschikken. Vereist is bovendien dat de zekerheid is ingeschreven of geregistreerd overeenkomstig de toepasselijke regelgeving op de betrokken zekerheden. Ingeval van afwezigheid van*

130 *inschrijving of registratie geldt het karakter van buitengewone schuldvordering in de opschorting maar voor de realisatiewaarde van het goed waarop de zakelijke zekerheid betrekking heeft of ingeval van specifiek verpande schuldvorderingen op de boekhoudkundige waarde ervan.*

135 *Het hof merkt ter zake op dat in art. 1.22, 14° WER een definitie wordt gegeven van de buitengewone schuldvorderingen in de opschorting en in art. 1.22, 15° WER de buitengewone schuldeiser in de opschorting wordt gedefinieerd als de persoon die titularis is van een buitengewone schuldvordering in de opschorting.*

140 *Bepalend is derhalve niet het bezit van een (bijzonder) voorrecht maar het bezit van een buitengewone schuldvordering in de opschorting.*

3.

145 *Het is niet betwist dat het pand in kwestie niet is ingeschreven of geregistreerd. Bijgevolg kan [eiseres] maar aanspraak maken op het statuut van buitengewoon schuldeiser in de mate dat zij aantoonst op datum van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie over een pand te beschikken op een specifieke schuldvordering.*

150 *De verwijzing naar een algemeen pandrecht op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen voldoet niet aan de vereiste van een pand op een specifieke schuldvordering.*

4.

155 *Bij gebrek aan bewijs dat [eiseres] te aanzien is als een buitengewone schuldeiser in de opschorting is terecht beslist dat zij slechts als gewone schuldeiser is te beschouwen in de uitwerking en stemming over het reorganisatieplan.*

160 *Het hoger beroep is ongegrond” (bestreden arrest, p. 3-4)*

Grievens

165 Artikel I.22, 14° WER definieert de buitengewone schuldvorderingen in de opschorting als de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn op het ogenblik van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, door een zakelijke zekerheid, en de schuldvorderingen van de schuldeisers-eigenaars; de schuldvordering is slechts buitengewoon ten belope van het bedrag
170 waarvoor, op de dag van de opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie, een inschrijving of registratie is genomen, of wanneer geen inschrijving of registratie is genomen, ten belope van de realisatiewaarde in going concern van het goed of indien het onderpand betrekking heeft op specifieke verpande schuld-
175 vorderingen, de boekhoudkundige waarde; de hiervoor omschreven beperking is slechts van toepassing met het oog op de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan, zoals bedoeld in de artikelen XX.72 tot XX.83.

180 Artikel I.22, 15° WER definieert de buitengewone schuldeiser in de opschorting als de persoon die titularis is van een buitengewone schuldvordering in de opschorting.

185 Krachtens artikel 1, eerste lid van Boek III - Titel XVII ‘Zakelijke zekerheden op roerende goederen’ van het Burgerlijk Wetboek, verleent het pandrecht aan de pandhouder het recht om bij voorrang boven de andere schuldeisers te worden betaald uit de bezwaarde goederen. Dit recht van voorrang geldt als een voorrecht zoals bedoeld in artikel 12 van de Hypotheekwet.

Krachtens artikel 8 van hetzelfde Boek kan het pand toekomstige goederen tot voorwerp hebben.

190

Krachtens artikel 15, tweede lid van hetzelfde Boek, is de registratie in het pandregister uitgesloten voor een verpanding van schuldvorderingen.

195

Krachtens de artikelen 60, 61, eerste lid, 63 en 65 van hetzelfde Boek, verkrijgt de pandhouder het bezit van een in pand gegeven schuldvordering door het sluiten van de pandovereenkomst op voorwaarde dat hij bevoegd is tot kennisgeving van het pandrecht aan de schuldenaar van de verpande schuldvordering. De verpanding kan slechts aan de schuldenaar van de in pand gegeven schuldvordering worden tegengeworpen nadat zij hem ter kennis werd gebracht of door hem is erkend. De artikelen 1690, § 1, derde en vierde lid, en 1691 zijn van toepassing. De pandovereenkomst wordt bewezen door een geschrift dat de door het pandrecht bezwaarde schuldvorderingen en de gewaarborgde schuldvorderingen nauwkeurig aanduidt. De bepalingen uit afdeling 1 met betrekking tot de vermelding in het geschrift van het maximaal bedrag tot beloop waarvan de schuldvorderingen zijn gewaarborgd, zijn van toepassing. Het pandrecht kan gevestigd worden op één of meer toekomstige schuldvorderingen op voorwaarde dat zij bepaalbaar zijn. Het pandrecht strekt zich uit tot de verpande schuldvordering in hoofdsom, interest en schadebeding en tot haar andere bijhorigheden.

210

Uit de samenlezing van al deze bepalingen volgt dat schuldvorderingen waarvan de betaling is gewaarborgd door een inpandgeving van schuldvorderingen, voor de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan beschouwd worden als buitengewone schuldvorderingen, met dien verstande dat het buitengewoon karakter beperkt is tot de realisatiewaarde in going concern van de verpande schuldvorderingen, of, indien het onderpand betrekking heeft op specifieke verpande schuldvorderingen, de boekhoudkundige waarde ervan.

220

Geenszins is vereist dat de schuldeiser beschikt over een pand op een *specifieke* schuldvordering, opdat de gewaarborgde schuldvordering een buitengewone schuldvordering zou zijn. Het specifiek karakter van de in pand gegeven schuldvorderingen is enkel relevant voor de waardering (realisatiewaarde in going concern dan wel boekhoudkundige waarde) van het buitengewoon karakter van de gewaarborgde schuldvordering.

225 Indien aldus de betaling van een schuldvordering is gewaarborgd door een algemeen pand op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen van de schuldenaar, is deze gewaarborgde schuldvordering een buitengewone schuldvordering, voor de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan, ten belope van de realisatiewaarde van deze vorderingen.

230

De appelrechters stellen vast dat eiseres kredieten heeft verstrekt aan verweerster, en dat *“die kredieten zijn gewaarborgd door een pand op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen van [verweerster]”*. Zij stellen voorts vast dat *“niet [is] betwist dat het pand in kwestie niet is ingeschreven of geregistreerd”*.

235 Vervolgens oordelen zij dat eiseres *“maar aanspraak [kan] maken op het statuut van buitengewoon schuldeiser in de mate dat zij aantoont op datum van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie over een pand te beschikken op een specifieke schuldvordering. De verwijzing naar een algemeen pandrecht op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen voldoet niet aan de vereiste van een pand op een specifieke schuldvordering”*. Zij besluiten op die
 240 gronden tot de verwerping als buitengewoon schuldeiser en tot de ongegrondheid van het hoger beroep van eiseres.

245 Door aldus te oordelen, daar waar geenszins is vereist dat de schuldeiser beschikt over een pand op een *specifieke* schuldvordering opdat de gewaarborgde schuldvordering een buitengewone schuldvordering is, schenden de appelrechters alle in het middel aangevoerde wetsbepalingen.

250

TOELICHTING

Onder de oude WCO-wet stond het buiten kijf dat een schuldvordering die werd gewaarborgd door een pand op schuldvorderingen, diende te worden beschouwd als een buitengewone schuldvordering. Wel bestond discussie over de
 255 vraag ten belope van welk bedrag er sprake was van een buitengewone schuldvordering: integraal dan wel ten belope van de realisatiewaarde van het onderpand of ten belope van van het bedrag waarvoor een inschrijving of registratie werd genomen (zie hierover F. DE LEO, “All creditors are equal, but some creditors are
 260 more equal than others”, *TBH* 2017, 735-736; J. VAN BEERS, “De buitengewone schuldeiser in de WCO: (on)beperkte voorkeursbehandeling?”, *DAOR* 2016, 66-

69; zie ook GwH nr. 124/2016 van 6 oktober 2016, *NjW* 2017, 68, noot C. CLAEYS).

265 Uw Hof heeft in deze discussie standpunt ingenomen door te oordelen dat uit de WCO niet volgt dat de pandhouder slechts ten belope van de waarde van de tegeldemaking van het verpande goed, houder is van een buitengewone schuld-
vordering in de opschorting (Cass. 12 februari 2015, *Arr.Cass.* 2015, afl. 2, 376).
Uw Hof suggereerde aldus een *integrale* opname van de vordering als buitenge-
270 wone schuldvordering, los van de waarde van het onderpand – hetgeen inderdaad het voordeel had van de eenvoud – doch zonder deze kwestie definitief te beslechten (C.-A. LEUNEN, “Wat is de waarde van een buitengewone schuldvordering in de opschorting?”, *TBH* 2016, 215-219; J. VAN BEERS, *l.c.*, 70-71, randnr. 23).

275 In de rechtsleer werd opgemerkt “*dat die onenigheid zal verdwijnen zodra de nieuwe insolventiewetgeving in werking treedt*” (F. DE LEO, *l.c.*, 736, voetnoot 7). Daarbij werd gewezen op art. I.22, 14° WER, bepaling die ondertussen in werking is getreden. Deze bepaling regelt de kwestie inderdaad uitdrukkelijk: het buitengewoon karakter is beperkt tot hetzij het bedrag waarvoor een inschrijving
280 of registratie werd genomen hetzij de realisatiewaarde van het onderpand. De wetgever koos dus voor een andere oplossing dan diegene die door Uw Hof werd gesuggereerd. Zij is complexer dan de door Uw Hof gesuggereerde oplossing, maar zou moeten leiden tot een beter evenwicht tussen de rechten van de diverse bevoorrechte en niet-bevoorrechte schuldeisers in de opschorting. De oplossing
285 van de wetgever leidt ertoe dat de bescherming van de buitengewone schuldeisers beperkt blijft tot de bescherming die zij genieten op basis van hun zekerheidsrecht. Het was de bedoeling van de wetgever om de zekerheden ook in de reorganisatieprocedure te honoreren, waarbij de analogie met de samenloop wordt gehanteerd: men kan onmogelijk bevoorrecht uitwinnen boven de waarde van de
290 met de zekerheid bezwaarde goederen (M. STUYTS, “Het voorrecht van de verhuurder en de kwalificatie als (buiten)gewone schuldeiser in de opschorting”, *TBH* 2016, 235).

Aldus heeft de wetgever het buitengewoon karakter van een schuldvorde-
295 ring met een onderpand bevestigd, weze het met een beperking wat het bedrag betreft. Specifiek voor wat niet-geregistreerde pandrechten betreft, is de opname als buitengewone schuldvordering beperkt tot de realisatiewaarde in going concern van het verpande goed of indien het onderpand betrekking heeft op specifieke verpande schuldvorderingen, de boekhoudkundige waarde.

Aangezien een pand op schuldvorderingen niet het voorwerp kan zijn van een registratie (art. 15 Pandwet), is de toepasselijke beperking noodzakelijkerwijze die van de realisatiewaarde dan wel de boekhoudkundige waarde van de verpande schuldvorderingen.

305

Daarbij is geenszins vereist dat het onderpand specifieke schuldvorderingen betreft.

310 Een algemeen pandrecht op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen is ontegensprekelijk geldig. Uit de parlementaire voorbereiding van de Pandwet blijkt onomwonden dat “*het pand kan betrekking hebben op alle mogelijke lichamelijke of onlichamelijke roerende goederen, zowel bepaalde goederen als een geheel van bestaande en/of toekomstige goederen, zowel een feitelijke als een juridische universaliteit*” (Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 53-2463/001 en 53-
315 2464/001, p. 19).

Een dergelijk algemeen pandrecht leidt in het kader van een gerechtelijke reorganisatie evenzeer tot de kwalificatie van de gewaarborgde schuldvordering als zijnde buitengewoon. Dit was al onder de WCO het geval (zie bv. Cass. 12 februari 2015, *Arr.Cass.* 2015, afl. 2, 376 waarin inderdaad sprake was van een algemeen pandrecht ‘op alle huidige en toekomstige schuldvorderingen’; zie ook R. FRANSIS, “Recente rechtspraak inzake zakelijke zekerheden en insolventieprocedures (2012-2015)”, in *Themis 94 - Insolventie- en beslagrecht*, Brugge, die
320 Keure, 2015, 19, nr. 47). Alleen heeft de wetgever de opname als buitengewone schuldvordering voortaan beperkt tot de realisatiewaarde in going concern van de in pand gegeven schuldvorderingen. Bij discussie over deze realisatiewaarde zal de rechter dienen te beslissen, desgevallend na aanstelling van een deskundige (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 54-2407/001, 22). Minstens van de ‘bestaande’ in
325 pand gegeven schuldvorderingen kan de realisatiewaarde zonder probleem worden bepaald.
330

De stelling van de appelrechters dat een pand op alle bestaande en toekomstige schuldvorderingen niet volstaat, en dat eiseres moet aantonen dat zij beschikt over een pand op een *specifieke* schuldvordering, heeft geen enkele wettelijke basis. Wel integendeel, uit I.22, 14° WER kan *a contrario* worden afgeleid dat er
335 *andere* onderpanden mogelijk zijn dan specifieke schuldvorderingen, en dat zij evenzeer leiden tot het buitengewoon karakter van de gewaarborgde schuldvordering, weze het dan ten belope van de realisatiewaarde (vgl. D. DE MAREZ en C.

340 STRAGIER, *Boek XX. Een commentaar bij het nieuwe insolventierecht*, Brugge, die Keure, 2018, 205-206, nr. 366).

Tot slot vloeit een en ander ook voort uit de *ratio legis* van art. I.22, 14° WER, die erin bestaat het bijzondere voorrecht of de hypotheek bij samenloop ook in de reorganisatieprocedure gevolg te geven. “Een volledige onderwerping
345 van de hypothecaire of bijzonder bevoorrechte schuldeisers aan de regels van het collectief akkoord, zou tornen aan de fundamentele idee waarop de voorrechten zijn gebaseerd [...] Het feit dat men zich in een andere procedure bevindt, is geen pertinent verschil op basis waarvan men plots het voorrecht naast zich neer mag leggen; het doet geen afbreuk aan de (economische, politieke, sociale, ...) redenen
350 op basis waarvan aan de schuldeiser het prioritaire belang werd toegekend” (M. STUYTS, *l.c.*, 235, nr. 11). De parlementaire voorbereiding verwijst inderdaad uitdrukkelijk naar “de coherentie van het systeem” die ertoe leidt dat “de buitengewone schuldeisers in de opschorting [worden] behandeld alsof er een vereffening is” (*Parl.St. Kamer 2016-17*, nr. 54-2407/001, 22). Welnu, daar waar de
355 principiële geldigheid van een algemeen pandrecht op alle huidige en toekomstige vorderingen niet kan worden betwist, dient deze zekerheid ook in de reorganisatieprocedure haar uitwerking te krijgen. Zo niet komt de coherentie van het systeem van de zekerheden onder druk te staan. Het valt dan inderdaad moeilijk te verklaren waarom een algemeen pandrecht op schuldvorderingen ontegensprekelijk
360 geldig is in situaties van samenloop, maar geen uitwerking kan krijgen in het kader van een reorganisatieprocedure.

Wel is het uiteraard zo dat de schuldeiser niet kan volstaan met een eenvoudige verwijzing naar zijn pandrecht op alle huidige en toekomstige schuldvor-
365 deringen, om een *integrale* opname als buitengewone schuldvordering te bekommen. De schuldeiser zal de realisatie- of boekhoudkundige waarde van deze schuldvorderingen moeten aantonen, waarbij desgevallend rekening moet worden gehouden met het dubieus karakter van sommige onder hen (N. OUCHINSKY, “Analyse des nouveaux moyens d’action des créanciers dans le cadre d’une
370 procédure de réorganisation judiciaire – Questions choisies” in *Le nouveau droit de l’insolvabilité*, Brussel, Larcier, 2017, 60, nr. 22).

Eiseres heeft in dat licht voor de appelrechters verwezen naar de recente boekhoudkundige staat van verweerster die gevoegd werd bij het verzoekschrift
375 tot gerechtelijke reorganisatie, waaruit in elk geval blijkt dat er overige vorderingen op derden voorhanden zijn ten bedrage van 65.670,81 euro (Beroepsconclusies p. 6).

13

380

*

* *

385

NIET VERBETERDE KOPIE

390 **Op deze gronden en overwegingen** besluit ondergetekende advocaat bij
het Hof van Cassatie voor eiseres dat het U, Hooggeachte Dames en Heren, moge
behagen het bestreden arrest te vernietigen, de zaak en de partijen te verwijzen
naar een ander hof van beroep en uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

395

Antwerpen, 7 juni 2019

400

Johan Verbist

405

410

415

NIET VERBETERDE KOPIE

15

420

425

Bij de indiening ter griffie wordt bij deze voorziening het exploit van betekening van deze voorziening aan de verwerende partij gevoegd.

NIET VERBETERDE KOPIE